

Bulutlara Komşu Bir Köyde Kış

— sahara · 03 Şubat 2024

Ekim ayının sonlarıydı. Kış soğuk yüzünü çok erkenden gösterdi. İlk önce evimizin karşısındaki Cin Dağı'nın dorukları beyaza büründü. Yaylacılık yaptığımız bizim dağımız Sahara Dağı da yağan karlardan nasibini alırdı. Dağların doruklarını süsleyen kar her doğan yeni güne uyandığımızda daha aşağıları vadilerin yamaçlarına da beyaz kostümler giydiriyordu.

Tek katlı evimizde erkenden uyandım her günkü gibi. Pencereden gümüş rengi solgun ışık sızıyordu içeriye. Pantolonumu giyinmeden don paça kapıyı açtığımda şaşka kaldım. Evimizin önündeki meyve ağacını ancak görebildim. Daha önceki yıllarda görmediğim kadar kar kaplamıştı her tarafı. Ve kar yağışı sürüyordu. Üşüdüm. Çabucak odaya dönüp elbiselerimi giydim. Demek ki, gece duyduğum kurtların uluma seslerine karışan şiddetli rüzgâr doğamıza umduğumuzdan fazla kar hediye etmişti.

Evimizin karşısındaki iğne yapraklı ağaçlarla kaplı yemyeşil ormandaki ağaçlar düğünlere giden prensesler gibi beyaz kürklerini giymişti. Karlarla süslü ormanın görüntüsüne en güzel kartpostal resimler boy ölçüşemez. Manzarasına müthişti. Ara ara çıkan rüzgâr taze yağın karları havalandırıp sis bulutları oluşturuyordu. Orman sisin içinde kayboluyordu. Evimizin yakınlarındaki meyve ağaçlarının görünüşü de bir başka güzeldi.

İlkokulla evimizin arası üççeyrek saatlik yoldu. Yağın karın yüksekliği benim boyumu aşıyordu. O gün kardeşimle benim için tatil demektir. Kardeşim bir, ben üçüncü sınıf öğrencisiydik. Evdekilere belli

etmeden için için seviniyordum. Bir günlükte bile olsa tatil her zaman güzeldir öğrenciler için.

Babam evde yoktu. Keçilerimizi kışlatmak için rakımı düşük, sıcak bir köydeydi. Günlerce babama hasret dönüş yolunu bekledik! Annem ve ablam geç vakit ancak ahırdaki hayvanları otantik deyişle kayırdılar. (beslemek) Daha sonra küreklerle çalışıp yalağa kadar yol açtılar. Hayvanları suladılar. Öğleye doğru kar şiddetini azalttı. Güneşten haber yoktu; gökyüzünü çepeçevre saran bulutların arkasında kaybolmuştu.

Odamızda hem soba hem ocak (şömine) yanıyordu. Benim için hava hoş. Kardeşimle dışarıya çıkıp karların arasında kaybolurcasına oyunlar oynayıp yüzlerimiz morarınca sobanın yanına koşuyorduk. O gün resim defterimi çıkardım birkaç sayfasını doldurdum kara kalem çalışarak. Oysa defterin sadece bir sayfasına resim dersinde resim yapma hakkımız vardı. Olsun, evde zaman bir türlü geçmiyordu.

Ertesi günü pırlanta güzelliğinde bir hava vardı. Güneş evimizin ilerisindeki tepenin üstünden yükseliyordu. Çevrede tek renk hâkimdi. Kirlenmemiş kar beyazı. Güneş ışınları kar kristalleriyle dans ediyordu. Uzun süre güneşle karın oluşturduğu renk cümbüşünü bakmak olası değildi. Doğanın eşsiz güzelliğini seyrederken gözlerim kamaşıyordu.

Bizim kar tatilimiz iki gün sürdü. Amcamlar ziyaretimize geldi. Onların ayak izleri sayesinde okula gidebildik. Dağların hemen eteklerinde kurulan köyümüzde kar Ekim ayı sonunda yağar ancak nisan sonunda erirdi. İlkokulda ve ilçemizdeki ortaokul yıllarında kar tatili diye uygulamaya tanık olmadım. Evimizin okula uzak olması ve babamın evde olmaması nedeniyledir tanık olduğum sadece iki gün süreli yaşadığım kar tatili.

Kar biz köy çocukları için tek mutluluk kaynağıydı. Sahip olduğumuz biricik oyuncağımız sadece kızaktı. Her çocuğun bir kızığı vardı. O yıllarda amcalar ormandan tomruk ve sııkları bir çift öküzlerle sürüterek kar üstünde evlerine taşır, yollar asfalt gibi düzelir, kızak kaymak için bulunmaz olanaklar sunardı biz çocuklara. Hafta sonları, zaman buldukça gruplar halinde arkadaşlarla kızak kayardık.

Hava sıcaklığı hiç yükselmezdi. Anne ve ablalarımızı ördüğü yn çorap giyerdik. Saç uzatmak kesinlikle yasaktı. Saçlarımızı köyde saç kesme aparatı olan akraba ve komşular keserdi. Ve saç kestirmek bir zulmd. Hiçbir kez saçlarımı acıtmadan kestirdiğimi ansımam. Saçlarım kesilirken gözlerimden boncuk boncuk yaşlar akar ağlamamak için büyük çaba harcardım.

Güneşli bir günün sonu okul paydos oldu eve dönüyorum. Saçlarımı sıfır numara kesmişti bir amca. Yolu yarılamiştım. Güneşin son ışıkları dağların başından siliniyordu. Akşam soğuşu yüzümü yakıyordu adeta. O gün başlığımı unutmuşum sabahleyin evden çıkarken. Kafamın derisine dokunduğumda bir şey hissetmiyordum. Eve ulaştım. Gece ateşlendim. Rahat uyuyamadım. Sabahleyin uyandığımda basbayağı konuşamıyordum. İştikte bir sorunum yoktu, sadece konuşamıyordum.

Lal olmuşum istemeden. Günlerce sürdü garip halim. Aradan iki hafta geçmişti. Bir akşamüstü babam geldi. Bir kaç günlüğüne keçileri bir dostuna bırakıp gelmişti. Sevindik ailece. Babam, ertesi günü iki saat yürüyerek ilçemizdeki doktora götürdü beni. Doktor muayene etti. Sabah-akşam burnuma damlatmayı önererek bir ilâç verdi. İlacı özenle kullanırken olacak ya küçük ilaç şişesi devrildi. Şişede ilacın yarısı kaldı. Kullandığım damlalar konuşma yetimi kazanmama yetmişti. Öğretmenim bir gün durumumu sordu. Konuşabiliyorum dedim sevinerek. O halde tahtaya kalk bir gün önce evde okumamızı söylediği masalı anlat dedi. Neredeyse ezberlediğim o uzun masalı anlattım. Öğretmenimin yüzü gülüyordu. Ben de mutlu oldum.

Daha karlar erimemişti yetesiye. Cemreler başlamış havalar ılımtı. Bir cumartesi günüydü. Öğleyn paydostan sonra eve döndüm. (1974-1975 öğretim yılında cumartesi günleri tam tatil oldu) Amcamlar evimizin yakınına samanlık ve kom(keçi-koyun ahır) yaptırıyordu. Köylüler amale olmuş bir çift öküzünü alan amcamlara yardıma gelmişti. Eve vardığım zaman ormandan çeşitli boyda ağaçları sürüterek inşaat yerine gelen amcalara tanık oldum. Getirdikleri odunu bırakan; öküzleri boyunduruğa koşulu olarak köye, evlerine doğru yöneliyordu. Bu arada yengem büyük bir sepette pişirip getirdiği ketelerden ikişer üçer komşulara veriyordu. Aralarındaki diyalog hoşuma gitti. Keteleri alan amca:

“Allah bereket versin, elimizden gelen bu...” benzeri sözler söyleyip evine doğru yöneliyordu. Yengem de:

“Allah sizlerden razı olsun...” deyip komşuları uğurluyordu. Tabi ev halkına selam söylemeyi de ekliyordu sözlerine. Tiyatro izlercesine seyrettim yaşananları. Kafilenin en sonunda kuzenime kirve olan Kirman amca geldi. Belirteyim Kirman Amca hoş sohbet iyi bir dosttu ve benimde kirvemdir. İş bitmiş hayli kereste istif edilmişti. Kirman kirve şu sözleri söyledi. İşin bittiğini ilan etmek adına:

“Falilatun failatun failin... El fatiha...” Şaşırdım. Bu sözleri ilk kez duydum. Eminim kirvemiz bu sözlerin anlamını bilmiyordu. Belli ki, Mevlit okumalar da Mevlit bittiğinde söylendiğini duymuştu failatunları... Ben de yıllar sonra öğrendim bu sözlerin aruz şiirlerde kullanılan bir ölçü olduğunu. Sadece ilkokul okumuş Kirveniz nasıl bilsin?!